

Z historie českého stolního tenisu – 16. Díl

Nizozemská doba bronzová

Evropský šampionát v nizozemském Rotterdamu 1972 se z našeho pohledu odehrál trochu ve stínu hokejového šampionátu, který ve stejném termínu konal v Praze. Proto na sportovních stránkách zaniklo pět bronzových medailí, jimiž se českoslovenští reprezentanti po návratu mohli pochlubit.

V zemi tulipánů se představila naše kompletní špička v čele s Milanem Orlovským a Ilonou Voštovou. V soutěžích družstev dopadli o jedno místo lépe muži. Po třech výhrách a prohře s Jugoslávií v základní skupině je čekal duel o třetí místo. Ke dvěma bodům Turaie i Orlovského přidal Kunz jeden a byla z toho poměrně nečekaně hladká výhra nad Maďarskem 5:0. Ženy hned na úvod těsně prohrály s Německem, pak sice rovněž zbytek utkání ve skupině vyhrály, jenže v boji o třetí místo nestačily na Sovětský svaz. I tak si ale bronzové medaile odvezly.

Ve dvouhře se z mužů dostal nejdál Jiří Turai, byl mezi šestnácti, což ovšem bylo daleko od stupňů vítězů. Na nich se v individuálních soutěžích nakonec objevila trojice Ilona Voštová, Milan Orlovski a Jiří Turai. Česká ženská jednička postoupila do semifinále singlu a v něm prohrála s Maďarkou Kisháziovou. Další dvě bronzové medaile byly z deblů. Dvojice Milan Orlovski – Jiří Turai v semifinále prohrála těsně s maďarským párem Jónyer – Rózsász, smíšený pár Milan Orlovski – Ilona Voštová nestačil v boji o postup do finále na sovětskou dvojici Gomozkov – Rudnovová.

Orlovski poprvé mistrem republiky

Rekordmanem v počtu titulů mistra republiky ve dvouhře (nepočítáme-li protektorátní šampionáty během druhé světové války) je Ivan Andreadis. Mezi lety 1939 – 1963 jich vybojoval celkem dvanáct. Prvním mužem, který se mu v tomto směru dokázal nejméně přiblížit, byl Milan Orlovski. Nasbíral jich celkem sedm, svůj premiérový v prosinci 1972 v Havířově (v mnohem pozdější době získal sedm titulů také Petr Korbel. Jeden federální a šest českých). V přímém souboji o zlato porazil obhájce z minulého roku Jiřího Turaie 3:1. Velikým překvapením byla prohra Ilony Voštové ve finále dvouhry žen, když prohrála s Miloslavou Poláčkovou. Novopečení mistři republiky uspěli také o několik dnů později na Vánočním turnaji v pražských Vinohradech.

Vrcholem sezony v Československu bylo mezinárodní mistrovství v lednu 1973 ve Vlašimi. Na něm se představila řada medailistů ze světových i evropských šampionátů. Družstvo žen A (Voštová, Poláčková) se radovalo z vítězství, muži (Orlovski, Turai) postoupili do finále, v němž podlehli Maďarům. Další skvělé výsledky se dostavily v individuálních soutěžích. Orlovski si vedl skvěle a prohrál až ve finále singlu s mistrem světa Stelanem Bengtssonem. Ještě větší radost nám udělaly ženy, ve finále dvouhry porazila Grofová nečekaně 3:0 Voštovou. Z výhry v mixu se radoval pár Milan Orlovski – Ilona Voštová po výhře nad sovětskou dvojicí Gomozkov – Rudnovová.

Sezona přinesla veliké změny také v klubových soutěžích. Po čtyřech letech se v extralize mužů titul vrátil zpět do Prahy. Po devíti pak do pražské Sparty. Tým ve složení Orlovski, Kunz, Ovčářik, Voňka a Švarz sice soutěží neprošel bez zaváhání, ale celkové vítězství jistil závěrečnou výhrou nad NHKG Ostrava. Z premiérového titulu se naopak radovaly hráčky Spartaku BS Vlašim, který před sezonou posílila Ilona Voštová. Společně s Poláčkovou a Pauknerovou vyhrály o tři body před pražskou Spartou.

Nečekané stříbro Alice Grofové

Na mistrovství světa 1973 do Sarajeva odcestovala československá výprava bez dvou nemocných hráček základního kádru Miloslavy Žižkové-Poláčkové a Ilony Uhlíkové-Voštové. Byla to obrovská škoda, protože na turnaji hrála ve fantastické formě Alica Grofová a je jen těžko odhadnout, jak by družstvo žen dopadlo, kdyby byly obě zkušené reprezentantky k dispozici.

Kvarteto Alica Grofová, Blanka Šilhánová, Hana Riedlová a Ludmila Šmídová skončilo nakonec na osmém místě. Muži dopadli o poznání lépe, ale na medaili nedosáhli. Začali skvěle, porazili domácí Jugoslávii a pak také NSR. Prohry s Japonskem a Sovětským svazem je však odsoudily pouze do bojů o páté místo, které nakonec vybojovali. Ze zlata se v soutěži mužů radovali poprvé v historii Švédové.

Soutěže jednotlivců přinesly československým barvám dvojnásobnou medailovou radost. Jedenadvacetiletá studentka FTVŠ v Bratislavě Alica Grofová se na turnaji rozehrála k vynikajícímu výkonu. Její antitopspin na bekhendu a tvrdý útok z forhendu činil soupeřkám obrovské problémy. Postoupila až do finále dvouhry žen, ve které prohrála s Číňankou Hu Yu-Lan. Podobným způsobem šokovala také narychlo sestavená dvojice Josef Dvořáček – Alica Grofová v mixu. Postup do semifinále i přes prohru s čínským párem Liang Geliang – Li Li znamenal získání bronzové medaile.

Krůček od cenného kovu byl také mladičkový pár Hana Riedlová – Ludmila Šmídová. Ve čtvrtfinále už ale nestačil na japonské reprezentantky Abeovou a Edanovou. Na turnaji vyhráli několik těžkých zápasů i další hráči. Milan Orlovski porazil Číňana Li Chingkuanga, ale pak ve čtvrtfinále prohrál s pozdějším mistrem světa Xi Entingem. Jaroslav Kunz porazil například dalšího Číňana Tiao Wenyuana, Riedlová přehrála jeho krajanu Li Li.

Svoji dobrou formu potvrdila Hana Riedlová také v létě 1973 na juniorském mistrovství Evropy v Aténách. Ve finále porazila Rumunku Ilieovou a navázala tak na výhry Ilony Voštové z let 1970 a 1971. Společně s Ludmilou Šmídovou pak ještě přidaly bronzové medaile ve čtyřhře.

